గోడు

వెర్రి వెయ్యి విధాలన్నారు వెర్రి అంటే శ్వజోఫర్నియా లాగా కొంతపోలివుంటుంది, యేమిటో నావెర్రిగానీ అని మనసుకి కష్టం కలిగినప్పుడనుకుంటాము మంచి ఫలితాన్ని ఆశిస్తే అదిజరగదు, నొప్పికలుగుతుంది

డిస్ట్రిక్ట్ జడ్జిగా ప్రమోషన్ వచ్చిందని పొంగిపోయాడు రామగోపాల్. గవర్నమెంట్ బంగ్లా ఖాళీ చేయాలి, రిపేర్ చేయాలి చిన్నయిల్లు యిస్తారు. అని ఒకలాయర్ ఫ్రెండ్ తెలియజేశాడు,

నువ్వూ పిల్లలూ యిక్కడేవుండండి నేను పోయిఛార్జ్ తీసుకుని హోటల్‌రూమ్‌లో వుంటా. బంగ్లాయివ్వగానే పిల్లల్ని తీసుకుని వద్దువుగాని, అన్నారు కొత్తజడ్జి న్యాయాధిపతి.

ఇంటివారితో నేవేగలేనండీ. ఇల్లూ అన్నిటికీ దూరమే. బస్‌స్టాపూ దూరమే. ఇల్లు మారుమూలగా వున్నాది. నీళ్లువదులు తాడూ వదలడు. యెదురుగా గుడిదగ్గరున్న బావిలోవి తోడి మోసుకొచ్చుకోవాలి. పనిమనిషి నాగాపెడతుంది. అప్పు యివ్వాలి ఇంటివారికి అన్నీ బదులివ్వాలి సిగరెట్టూ, జిన్నూ అడగరేమో రోజు ఉప్పుతోపాటు తొమ్మిది సరుకులూ యివ్వాల్సిందే. ఉండుండి వంటగిన్నెలూ అడుగుతారు. వారినిచిల్లులు పడినాయిట నేయిగిన్నెడు, శనగపిండిగొట్టం, వరిపిండి గరిటెడు కావాలి అంటూవస్తారు. ఇటునడవరాదు, చెట్లవేపు వెళ్ళద్దు అని పిల్లల్ని కసురుతూ వుంటారు, దయ్యాలంత కుక్కలు రెండు. నాపిల్లల్ని కాపాడకోవాలి కిటికీలకి ఇనప వలలేదు, మూడెచువ్వలు. చెయ్యిదూర్చి అందినవన్నీ లాగేయచ్చు, అని నాగోడు చెప్పుకున్నా,

నిట్టూర్చి విధిలేనట్టు చూశాడు జడ్జి. రాత్రీపగలూ వీలు న్నప్పుడల్లా అన్నీ ఫ్యాక్ చేయసాగాము. ముత్యాలు అనే కోర్టు చిమ్మేవాడొచ్చి రాత్రిళ్లు పనిచేసిపెట్టాడు. అంతాలారీలో. వేయించారు, మెయిల్ అందుకోవాలి.

ఉమా! దోవలోదిగి మావాళ్ళను చూసిపోదాము ఆ వీలు న్నది అని సూచించాడు జడ్జి.

ఒక రోజో రెండు రోజులో అనుకుని సరేనన్నా. యెందు కనంటే వాళ్ళవాళ్ళకు నేను నచ్చలేదు. ఇష్టమూ లేదు. గౌరవ మూలేదు, అయినింటి అమ్మాయిని కాను నాకన్నీ వాళ్లబ్బాయే కొనిపెట్టాలిట. పుట్టింటారుతీసికెళ్ళరుట వీళ్లూ అదుకోలేదేనాడు అమాటకొస్తే.

అఊరు పెద్దజంక్షన్ రైలుదిగి, టాక్సీ మాట్లాడుకుని అర్ధరాత్రి వారింటికి చేరాము వస్తామని[వాశారుగాబోలు అంతా మేలుకునేవున్నారు. దీపాలువెలుగుతున్నాయి.

జడ్జిగారి తల్లిగారు నన్నందరికీ పరిచయం చేశారు.

నీకు మామ్మ అవుతుంది. కాళ్లకి మొక్కాలి నీకు అమ్మమ్మ అవుతుంది దణ్ణం పెట్టాలి నీకు అత్తగారౌతుంది. పాదాలుతాకి కొడుకును గనమని దీవించండి అత్తా! అనాలి అలాఅని నాకు పరిచయం చేశారాఅమ్మాయిని నీకిది కోడలౌతుంది అయిదోనెల ఇది నాపెద్దమనమడి పెళ్లాము, ఇదినీకు తోటికోడలు ఇది ఆడపడుచు అని ఇంట్రొడ్యూస్ చేస్తున్నారు.

జడ్జీనన్ను చూసినవ్వి, మేడమీద పడుకుంటావా!
అన్నారు వెలిగేముఖంతో.

డౌన్ స్టేర్స్‌లోనే చాపమీదే పడుకుంటా అదేనాకలవాటు
అని నేను తీయగానవ్వాను.

కోడలు నాచెయ్యి పట్టుకుని మేడమీదకి లాక్కెళ్ళింది:

ఈ పందిరిమంచంమీద మీకొడుకు శయనిస్తారు. అన్నది
ఓహో! అంటూ చేయివదిలించుకుని మెట్లు దిగివచ్చేశా. నిజం
గానే చాపలమీద నేనూ నాపిల్లలూ నిద్రదీశాము యెందు
కనంటే యింటినిండా బంధువులున్నారు. వారిలో కొంతమంది
యీయాన ప్రమోషన్ సంగతివిని చూసిపోవటానికి వచ్చారుట
మరికొంతమంది కోర్టువ్యవహారాలు పరిష్కరించుకోవాలని యీ
యిన పరపతివాడు కోవాలని దిగబడ్డారుట

పోద్దునంతా ఒకటే హడావుడి. కాఫీటిపిన్లు చేసి అందించ
మన్నారత్తగారు. నేను రుచిగా చేస్తానట. అత్తగారేమో తడి
బట్టతో వంటకుపక్రమించారు, నావెర్రిగానీ నన్ను కూచో
నిస్తారూ, తోటి కోడలు స్నానం చేసి తలపిడపతియకుండానే
పట్టుచీరగట్టి పప్పురుబ్బుతున్నది కోడలు బట్టలారేస్తున్నది.

అర్ధరాత్రి దిగింది. ప్రియాణబడలిక అనిగూడా అనుకో
కుండా, కూరలు తరగమనీ, బియ్యం కడిగి పడేయమనీ
జడలువేయమనీ పురమాయిస్తూనేవున్నారు. కోడలుగిన్నెలు
కడిగి బోర్లిస్తున్నది. స్నానంకానీయండి అత్తగారూ. పూజకు

అందుకోవాలి, మంత్రపుష్పం చదివేప్పుడునిలబడాలి. అని వేగిరపెట్టింది, బ్రాహ్మ డొచ్చిపూజ చెస్తాడుట.

యేలాగైతేనే పన్నెండింటికి భోజనాలు ముగిసినై నడవాలో చాపలు పరిచి విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నాము.

వీళ్లు వచ్చినప్పుడు రెడ్‌కార్పెట్ పరిచారు కాళ్లుగడిగి నెత్తినచల్లుకున్నాను. జడ్జీ అప్పుడు సబార్డినేట్‌జడ్జీ, అయినా నన్నువంచి జోహుకుమ్ అనిపించారు అనుకుని నన్ను వీళ్లు గౌరవంగాచూస్తారని ఆశిస్తే కల్ల అయింది. వెర్రిగావూహించాను, ప్రయాణమెంత హైరానయిందో. యింటివారెట్లా అవమానించారో, మెయిల్లో అందించిన భోజనం యెంతకనా కష్టంగా వున్నాదో అడిగివింటారని వెర్రిగా యెదురుచూశాను.

అత్తగారు కాళ్లు జాపుకుని రాచుకుంటూ, తనరోజులేంత టర్డుగా వెళ్లాయో అభినయిస్తూ చెప్పకెళ్లారు.

మాగోపాలెక్కడో, దూరతీరాన విదేశంలో చదువుతుంటే, కొడుకెట్లావున్నాడోతిన్నాడో తినలేదో నని, నాకే అలవాటని, వాడి ఆకలి తెలిసి అన్నం తినిపించేదాన్నని తల్లడిల్లిపోయేదాన్ని. నన్నెడూ విడిచి వుండలేదు. అమ్మా! అమ్మా! అంటూకూడా కూడా తిరిగేవాడు. వాడురాసే ఉత్తరంకోసంతల్లడిల్లిపోయేదాన్ని, అందరూ యింటోనించి, ఆఫీసుకీ, బడికీ వెళ్లాక ఉత్తరమొచ్చేది. నాకిగ్లీషురాదు. నీవిఉత్తరమే గుర్తు. నాకేరాస్తాడు యెట్లావున్నాడో యేమోనని, అన్నం తినకుండా, ఆఉత్తరం పటుకుని యిరుగుపొరుగు యిళ్లకు

వెళ్ళి, మా అబ్బాయి యేమిరాశాడో చదివి చెప్తారా అని యిం టింటికీ తిరిగి, దానిలో సంగతులు విని, యింటికొచ్చి అప్పుడు చీరమార్చుకుని అన్నం తినేదాన్ని.

చివరికొడుకు నక్సలుతో తిరుగుతున్నాడని తెలిసి, వారి అచూకీచెప్పమని అరెస్టుచేసి రాజమండ్రి సెంట్రల్‌జైలుకి తీసి కెళ్తున్నారని పినమామ చెప్పాడు, నాకొడుకు దుస్సహవాసం చేసి అలా అయినాడు, చెబితే విన్నాడుగాదు. నాకే అలరాయి కన్నకడుపూ, కడగొట్టుబిడ్డగదూ. కాని నేను స్టేషన్కు వెళ్లటం వీలుపడిందిగాదు. అత్తగారు వృద్ధు, పక్షవాతం లేవలేదు. స్నానంచేయించి బట్టమార్చి భోజనం తినిపించాలి. మామ గారికి కళ్లు కనబడవు శుక్లాలేర్పడ్డాయి ముదిరినాయన్నారు. కర్రి అందించి తెచ్చి కూచోబెట్టి భోజనంపెట్టాలి. వచ్చిపోయే వారు. అత్తెసర్లు యెక్కించాలి హతమారింది రైలువేళ అయి పోయింది. అందరిభోజనాలైనాయి. వడ్డించుకుని విస్తరిముందు కూచున్నా స్టేషన్కు వెళ్లి వచ్చిన చిన్నమామగారు వచ్చి చెప్పాడు.

మా అమ్మరాలేదా? తినటానికేమైనా పంపలేదా? టీ నీళ్లిచ్చారంతే. మా అమ్మ? చాలా తినిపించేది, చిరుతిండీచేసి తినిపించేది. ఆవిడమంచి చెపితే విన్నాగాదు. అరెస్టయినా. అని బావురుమన్నాడట.

ఇంక అనాటినించే రాత్రి భోజనం మానేశా, డిబ్బరొట్టె, గిన్నెడు పాయసం, నారింజ గాని కమలాగానీ అరిటిపండు గానీ తిని వక్కవేసుకుని పడుకుంటా మాఅబ్బాయిని వదలనే లేదు. చిక్కి చీపురుపుల్ల అయినాడు అని చూసివచ్చినవాళ్లు

చెప్పారు. మాగోపాల్! అదేలే నిన్ను యేరికోరి నీ వంకీల జుట్టు చూసి మమ్మల్నెదిరించి చేసుకున్నవాడు వినలేకపోయినాడు. ఆఫీసర్లనుమెప్పించి, జైలుసూపర్నెంటు చేతికి చమురురాచి బిస్కెట్టు పొట్లాలు, సిగరేట్టుపాకెట్లు అగ్గిపెట్టెలు అందజేసి వచ్చాడు, అలాయేదోకనిబెట్టి చూసివస్తూవుంటే కడసారివాడు బతికిబయటపడి విడుదలై నిర్దోషి అనిపించుకున్నాడు, నిద్ర వస్తుంటే నేలమీదకొంగుపరుచుకుని తలకింద చేయి పెట్టుకొని అటుతిరిగి కళ్లుమూసుకు పడుకున్నారు అత్తగారు.

అలాదే వెర్రిగా ఆలోచిస్తూనేవున్నా రాత్రిపడింది భోజనాలై లై. నాచిన్నకూతురికి నీళ్లతేడా పల్లా ప్రయాణం వల్లా జ్వరం వచ్చింది వళ్లోపడుకోబెట్టుకుని విసినికర్రతో విసురుతున్నా. సీలింగ్ ఫాన్‌లేదు. దోమలు.

కబుర్లు చెబుతున్నవారు ఆవలించి నిద్రకొరిగారు. అత్తగారు ఫలహారం కానిచ్చి చేయితుడుచుకుంటూ వచ్చి చిరిచాప మీదవాలారు.

అపిల్లని అమంచంమీదుంచి చీరకప్పితే సరిపోలా ఒళ్లో యెందుకూ విసరటమెందుకూ గారంచేస్తున్నావుదాన్ని పదో యెడువెళ్ళలేదూ? అన్నారు.

ఇక్కడ మనసులో బాధ చెప్పుకుంటే వినేవాళ్ళే లేరు నువ్వు వెళ్ళకు పిల్లల్ని గోపాల్ చూస్తాడులే. బామాన్లుంటారు. చేసి పెడతారు, దీనికీవుళ్లోబడిబాలు, ఇక్కడే చదువుతుంది.

నా కూతురికి వేసిళ్ల జర్వం వస్తున్నదని తెలియజేయగానే నాగుండెల్లోరాయిపడేది. ఆ అగ్రహారం అల్లుడికి నాజూకులు తెలియవు మనిషి యెద్దులాగా వుంటాడు వలెటూరిబెత్తు, [illegible] మరెవరి మీద చేరాల్సింది. ఐదొ నెలలో కూతురికి [illegible] బిడ్డ [illegible] అటు పెట్టద్దు [illegible] అల్లుడూ వచ్చి [illegible] అల్లుడు తగలడుతూ వుంటాడు, [illegible] దింపి రావాలి [illegible] అల్లునికి స్వాగతం పలికి ఘనంగా మర్యాదలు చేయాలి [illegible] అందరికీ బట్టలూ [illegible] జరిగింది. [illegible] వక్కనే బావగారూ కుటుంబం వున్నారా వాళ్ళ పిల్లలొచ్చి కుర్చీలెక్కి [illegible] బల్లలెక్కి కిటికీలెక్కి కిందదూకిచచ్చే అల్లరి. యేదో ఒకటి పగలగొట్టటం కాని నాపిల్లలు వాళ్ళ గుమ్మం తొక్కగానే లోపలికి రావద్దు మట్టి కాళ్ళు. పాలగచ్చు మాసుంది ఇప్పుడే తుడిచా అంటుంది తోడికోడలు దొడ్లో కంటబడగానే, అరిటాకులు కొయ్యద్దు జాపి చెట్టెక్కద్దు వచ్చి కాయలె కోసి అక్కడే కూచుని తిని వుమ్మేస్తారు. పూలు కొయ్యద్దు చెట్టుకు అందంగా వుండాలి అని అరుస్తుంది [illegible] కోసి నాలుగోనాడు నా [illegible] పంపి, [illegible] రుక్మిణి [illegible] కావరానికొచ్చి నప్పటినించీ చూస్తూనే వున్నా కడుపొచ్చిందిలూ. మొగుడు పంపవన్నాడుట

ముద్దుచేస్తారుట కన్నవారు కానుపుకష్ట మౌతుందిట తాను ఒళ్లు దాచుకోకండా వంగమొక్కలు పెంచీ, బెండవిత్తనాలూ, తోటకూరవిత్తనాలూ చల్లీకూరలు పండించిందట ఇన్నేళ్లొచ్చి మీనమేలు మనమరాళ్లు పుట్టుకొచ్చాకగూడా నేను వండివార్చటంలేదూ నన్ను వడ్డివాల్చేస్తున్నారూ? నాఒళ్లురాయి పాషాణంగనక నెట్టుకొస్తున్నా అనిచెపుతూ జోగిపోయిందత్త గారు.

మర్నాడు పొద్దున ఫలహారాలౌతున్నయజిల్లా జడ్జీవచ్చి ఉమా మీ పెద్దన్నకి గుండెపోటువచ్చిందట నిన్ను చూడాలంటున్నాడట టికెట్టు కొనేశా నిన్ను రైలెక్కిస్తా బయలుదేరు. నేను మధ్యాహ్నం రైలందుకుని పోయి రేపు ఛార్జీ తీసుకోవాలి. అన్నాడు.

బండెక్కిననాతో అత్తగారన్నది నిమ్మళించగానేవచ్చేసేయి. ఇక్కడ నాగోడు వినేవారులేరు.

(-)